

Til nr. 2 og 3.

Ændringsforslagene imødekommer et ønske om en videregående begrundelse og en specifikation til brug ved den erstatningsberettigedes overvejelser om anke af kendelsen inden for naturfredningslovens rammer eller om indbringelse af sagen for de almindelige domstole. Forslagene er overensstemmende med ekspropriationsproceslovens § 17, stk. 4. Af bemærkningerne til denne bestemmelse skal særligt fremhæves følgende:

„Kendelsen skal efter forslaget indeholde en begrundelse og angive kommissionens stillingtagen til særlige af parterne fremførte omstændigheder. Endvidere skal erstatningen efter forslaget opdeles i visse hovedposter. Kravet om en begrundelse og en specifikation er nøje sammenhørende. En tilfredsstillende specifikation vil i mange tilfælde i sig selv indeholde en begrundelse for resultatet, og ledsagende bemærkninger kan i sådanne tilfælde overflødiggøres. Det er naturligvis ikke meningen, at den enkelte kendelse skal opregne alle de almindelige omstændigheder, som er afgørende for en vurderingsansættelse. Forslaget tilsigter imidlertid at opnå, at kendelsen, når anledning dertil i parternes forudgående bemærkninger eller i sagens særegne omstændigheder naturligt gives, angiver de synspunkter, som kommissionen har anlagt ved sagens afgørelse, f. eks. om et areal er vurderet som landbrugsjord eller som byggegrund, eller om et areals værdi er påvirket af private eller offentlige begrænsninger i adgangen til at udnytte det. Det kan endvidere hyppigt være nødvendigt for at opfylde kravet om en tilfredsstillende begrundelse, at der sker en specifikation af arealerne med henblik på en forskellig værdiansættelse, f. eks. bedre og ringere jorder, agerjord og engareal, for- og bagareal. ... Hvis ekspropriationen går ud på at fastsætte rådighedsindskrænkninger, skal den forringelse, disse medfører altid ... fastsættes som en særlig post Såfremt det er muligt, bør det dog oplyses, hvorledes erstatningen nærmere er beregnet, eller i hvert fald hvad der særlig er lagt vægt på; dette gælder som foran anført navnlig, hvis parterne under sagens behandling har tilkendegivet, at de mener, at visse særligt angivne tab har betydning for erstatnings-

beregningen. Er der tale dels om arealafståelse, dels om servitutpålæg, må kendelsen ansætte et beløb for hvert indgreb for sig. De anførte eksempler forudsetter dog, at det samlede erstatningsbeløb er af en vis absolut størrelse. I rene småsager er ofte et samlet beløb det eneste mulige“.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget tilsigtes det at muliggøre en hurtigere afgørelse af et større antal af de mindre fredningssager og samtidig opnå en aflastning af overfredningsnævnet. En opgørelse for årene 1967 og 1968 har vist, at alle de sager (10) om erstatninger på mellem 20.000 kr. og 50.000 kr., der uden at være ankede blev afgjort af overfredningsnævnet, stadfæstedes uændret.

Til nr. 5.

Ændringsforslaget om taksationskommissionens afgørelser svarer til ændringsforslagene nr. 2 og 3 om fredningsnævnenes og overfredningsnævnets kendelser.

Til nr. 6.

Ved ændringsforslaget tilsigtes det at opnå en hurtigere ekspedition af et flertal af fredningssagerne og samtidig en aflastning af ministeriet for kulturelle anliggender og de bevilgende myndigheder.

En opgørelse for finansårene 1967-68 og 1968-69 viser følgende fordeling af de sager, der har været forelagt finansudvalget:

Fra 10.000—100.000	44 sager
- 100.000—200.000	8 —
- 200.000—300.000	5 —
- 300.000—400.000	5 —
Over 500.000	6 —

Til nr. 7 og 8.

Ved ændringsforslagene udelades de i lovforslaget indeholdte bestemmelser i §§ 38 og 39 om randplaner. Samtidig opdeles § 37 af redaktionelle grunde i tre selvstændige paragraffer, således at § 37, stk. 2, bliver § 38 og stk. 3 § 39.

Udeladelsen af lovforslagets §§ 38-39 er en følge af det af boligministeren fremsatte forslag til lov om by- og landzoner, specielt de i forslaget § 1 og kap. 3 indeholdte bestemmelser, hvorved man i vidt omfang vil